

til Stede, tilmed i forhøjet Grad. Antallet af de Kommuner, i hvilke der nedsættes Huslejenævn, er ogsaa stadig voksende, ligesom Opsigelsesbestemmelserne i den nu gældende Lovs § 8 A udvides til flere og flere Kommuner.

Man skal i denne Henseende oplyse, at der i December 1916 var nedsat Huslejenævn i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner samt i 45 Købstæder og 26 Landkommuner; i Oktober 1917 var Tallet vokset til 58 Købstæder og 56 Landkommuner, og efter 1. Januar 1918 er der ifølge modtagne Indberetninger yderligere nedsat Huslejenævn i 2 Købstæder og 19 Landkommuner. Opsigelsesbestemmelserne i § 8 A er nu udvidet til at gælde for 46 Købstæder og 42 Landkommuner (i Oktober 1917 henholdsvis 32 og 21).

Ministeriet maa saaledes anse det for udelukket, at man skulde kunne skride til en Ophævelse af Huslejelovgivningen, og man har derfor udarbejdet nærværende Forslag om Forlængelse af den gældende Lov. I Overensstemmelse med det af Indenrigsministeriet nedsatte raadgivende Boligudvalg har man ment, at det vil være ønskeligt saavel for Ejere som for Lejere, at Huslejelovgivningen nu faar Gyldighed for et noget længere Tidsrum. Der vil derved tilvejebringes en saavel for Ejere som for Lejere ønskelig Sikkerhed med Hensyn til de for Boligforholdene gældende Lovregler, og man maa formentlig efter de nu indvundne Erfaringer kunne udforme Huslejelovgivningens Regler saaledes, at det ikke skulde være nødvendigt at ændre disse i den nærmeste Tid. Man har derfor foreslaaet, at Lovens Gyldighed nu forlænges for Tiden indtil 1. April 1921.

Medens Lovforslaget i det store og hele følger den gældende Lov, har man dog ment at burde foreslaa de Ændringer, som Erfaringen har vist nødvendige til Undgaelse af, at Lovens Regler gøres illusoriske, eller for at forhindre Misbrug, som har fundet Sted.

Med Hensyn til de foretagne Ændringer skal man iøvrigt henvise til nedenstaaende Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Paragraffer, hvorved der er gjort Rede for, paa hvilke Punkter Forslagets Bestemmelser adskiller sig fra den nugældende Lovs Regler.

Som Bilag 1 aftrykkes en fra det af Indenrigsministeriet nedsatte Boligudvalg indhentet Erklæring, og i Tilslutning til de Oplysninger om de i Udlandet trufne Bestemmelser med Hensyn til Huslejeregulering, der er aftrykt som Bilag til de tid-

ligere Huslejelov-Forslag, aftrykkes som Bilag 2—4 forskellige efter Fremsættelsen af Forslaget til Lov af 30. November 1917 fremkomne udenlandske Love og Lovforslag om Huslejeregulering; ifølge de foreliggende Oplysninger er Bestemmelser om Huslejeregulering nu truffet i Norge, Sverig, Holland, England, Tyskland og Østrig.

Til § 1.

Den gældende Huslejelov undtager Fremleje af enkelte Værelser fra Lovens Omraade, jfr. Lovens § 1, 5te Stk. Om Forstaaelsen af Begrebet „Fremleje af enkelte Værelser“ i Modsætning til „Fremleje af Dele af Beboelseslejligheder“, hvilket sidste falder ind under Lovens, har der i Praksis hersket nogen Tvivl; hertil kommer imidlertid, at Erfaringen har vist, at der i hvert Fald i visse Kommuner paa Grund af Boligknapheden er lige saa megen Nødvendighed for at beskytte Fremlejetagerne af „enkelte Værelser“ som Lejerne af Lejligheder mod uberettiget Udnyttelse af de forhaandenværende overordentlige Forhold. Da Fremlejesagerne dels paa Grund af deres Antal dels paa Grund af deres særlige Karakter mulig i visse Kommuner bør underlægges særlige Nævn eller lignende, hjemler Forslaget Adgang til at træffe Bestemmelser i saa Henseende.

Den hittide Huslejelovgivning har for ikke at forhindre Byggevirksohmheden undtaget Lejligheder; der ikke har været beboede før den 11. April 1916, fra Lovens Bestemmelser. Da der imidlertid herved er opstaaet en beklagelig Utryghed for Lejerne af saadanne Lejligheder, og da Byggevirksohmheden alligevel i det væsentlige kun kan foregaa med Støtte fra det offentlige Side, har man ment at maatte foreslaa den omhandlede Undtagelsesbestemmelse fjernet, saa meget mere som den gældende Huslejelovs § 6, 1ste Stk., 2. Pkt., der foreslaas bibeholdt, paabyder, at der for Nybygningers Vedkommende ved Lejefastsættelsen skal tages Hensyn til Bygeomkostningerne.

Til § 2.

Det er foreslaaet, at Ejerrepræsentanterne i alle Tilfælde skal være Udlejere af mindst een Lejlighed i Kommunen, ligesom man ved Affattelsen af Bestemmelsen om Grundejer- og Lejerorganisationernes Indstillingsret har tilsigtet at skaffe disse Organisationer større Indflydelse paa Valget af henholdsvis Ejer- og Lejerrepræsen-